W. B. YEATS

HER ŞEY AYARTABİLİR BENİ

TÜRKÇESİ CEVAT ÇAPAN

HELİKOPTER

Ah, Yeats. Ne tuhaf,
ne garip bir durum:
Yeats'ten yapılan bir
seçkiye arka kapak
yazmak. Aslında
çok da güzel.
İrlanda'nın bu tuhaf
şairinin *Collected*
Poems kitabını yıllar
önce, birkaç
arkadaşımızla birlikte
Rumelihisarı'nda
Boğaz kıyısında bir
bankta otururken,
önümüzden geçerken
görmüş, eğilip ıslak
kitabı almış, kurutmuş,
"Aaa, kitap Byzantion'a
Yelken Açmış" diye
gülmüş, bağıra çağıra
okumaya başlamıştık:
Daha gençtik, nereden
bilebilirdik budalaların
hep galip geldiğini
ya da ele geçirdik
dediğimiz aşkın hep
uçuverdiğini?
Sonrasında da hep
okuduk bu efsunlu
adamın şiirlerini,
karışık duygular içinde:
Those Dancing Days
Are Gone. Evet,
gitmiştiler. Şimdi,
Türkçeye geliyorlar,
Cevat Hoca'nın
kaleminden.
LY

9 786055 819255
ISBN 978605581925-5
SİİR
12,- TL

HELİKOPTER 24

Her Şey Ayartabilir Beni / W. B. Yeats'ten Otuz Şiir

© 2011, Kitap Yayınevi Ltd.

Türkçesi
Cevat Çapan

Kitap Tasarımı
Bülent Erkmen

Tasarım Danışmanlığı
BEK

Grafik Uygulama ve Baskı
MAS Matbaacılık A.Ş.
Kâğıt Hane Binası
Hamidiye Mahallesi, Soğuksu Caddesi No. 3
34408 Kâğıthane-İstanbul
Sertifika no:12055
t: (0212) 294 10 00 f: (0212) 294 90 80
e: info@masmat.com.tr

1. Basım
Nisan 2011, İstanbul

ISBN 978-605-5819-25-5

Yayın Yönetmeni
Levent Yılmaz

Helikopter
Kitap Yayınevi Ltd.
Kâğıt Hane Binası
Hamidiye Mahallesi, Soğuksu Caddesi No. 3/1-a
34408 Kâğıthane-İstanbul
Sertifika no: 12348
t: (0212) 294 65 55 f: (0212) 294 65 56
e: kitap@kitapyayinevi.com
w: www.kitapyayinevi.com

Helikopter bir Kitap Yayınevi Ltd. kuruluşudur.

W. B. YEATS'TEN OTUZ ŞİİR
HER ŞEY AYARTABİLİR BENİ

TÜRKÇESİ
CEVAT ÇAPAN

ŞİİR

HELİKOPTER

İÇİNDEKİLER

When You Are Old 14
Yaşlanıp Saçların Ağardığında 15
The Old Men Admiring Themselves in the Water 16
Kendilerini Sularda Hayranlıkla Seyreden Yaşlı Adamlar 17
No Second Troy 18
Bir Başka Troya Yok 19
At Galway Races 20
Galway At Yarışlarında 21
All Tahings Can Tempt Me 22
Her Şey Ayartabilir Beni 23
To A Child Dancing in the Wind 24
Rüzgârda Dans Eden Bir Çocuğa 25
Two Years Later 26
İki Yıl Sonra 27
The Wild Swans at Coole 28
Coole'un Yaban Kuğuları 29
Men Improve with Years 30
Yıllar Değerini Artırır İnsanların 31
Memory 32
Bellek 33
Easter 1916 34
1916 Paskalya Ayaklanması 35
The Second Coming 42
İkinci Geliş 43
Sailing to Byzantium 44
Bizans'a Yolculuk 45
Meditations in Time of Civil War 48
İç Savaş Günleri Üstüne Düşünceler 49
II. My House 48
II. Evim 49
V. The Road at my Door 52
V. Kapımın Önünden Geçen Yol 53
VI. The Stare Nest by my Window 54
VI. Penceremin Yanındaki Sığırcık Yuvası 55

Leda and the Swan 56
Leda ile Kuğu 57
Among School Children 58
Okul Çocukları Arasında 59
In Memory of Eva Gore-Booth and Con Markiewicz 64
Eva Gore-Booth ile Con Markiewicz'in Anısına 65
Death 66
Ölüm 67
Coole Park, 1929 68
Coole Park, 1929 69
Coole Park and Ballylee, 1931 70
Coole Park ve Ballylee, 1931 71
Byzantium 76
Bizans 77
After Long Silence 80
Uzun Bir Suskunluktan Sonra 81
Mad as the Mist and Snow 82
Sis ve Kar Gibi Çılgın 83
Those Dancing Days Are Gone 84
Geçti O Dans Ettiğimiz Günler 85
The Circus Animals' Desertion 86
Sirk Hayvanlarının Kaçışı 87
Politika 90
Politika 91
Ek: W. B. Yeats'in Anısına (W. H. Auden) 93

ÖNSÖZ

Yirminci yüzyılın önemli şairlerinden William Butler Yeats son döneminde yazdığı "Coole Park ve Balylee, 1931" başlıklı şiirinde kendisiyle ilgili olarak şu dizeleri yazıyor:

Son romantiklerdik biz –konu diye
Geleneksel kutsallığı ve güzelliği seçtik;
Hangi şair adına ne yazılmışsa
Halkın kitabına; en çok ne kutsayabilirse
İnsan aklını ve yüceltebilirse bir şiiri;
Ama değişti her şey, binicisiz şimdi o soylu at,
Bir zamanlar Homeros'u taşıdıysa da eyerinde
Kuğunun sürüklendiği o karanlık sularda.

Burada sözü edilen son romantikler Blake'in, Shelley'nin ve Tennyson'un ardından gelen Dante Gabriel Rossetti ve William Morris gibi Pre-Raphaelites diye bilinen şairlerdi. Ama İrlandalı bir şair olan Yeats'in yaratıcı kişiliğinin oluşmasında kökeninin ve karşılaştığı başka kişilerin de payı vardı. Tanınmış bir ressam olan John Butler Yeats ile varlıklı toprak sahibi bir ailenin kızı olan Susan Polexfen'in oğlu olan Yeats 1865'te Dublin'de doğmuş, küçük yaşta ailesiyle birlikte Londra'ya gitmişti. Öğrenimine İngiltere'de başladıysa da ailesinin 1880'de Dublin'e dönmesiyle, önce oradaki Erasmus Smith Lisesi'nde, daha sonra da Metropolitan Güzel Sanatlar Okulu'nda öğrenci oldu. Babasının

atölyesinde birçok ressam ve yazarla tanışan genç Yeats bu dönemde resimden çok şiire ilgi duymaya başladı ve ilk şiirleri 1885'te *Dublin University Review*'da yayımlandı. 1887'de yeniden ailesiyle Londra'ya yerleşen Yeats orada Ernest Rhys adlı bir arkadaşıyla Rhymers' Club adlı bir dernek kurdu. Gene bu dönemde İngiltere'nin endüstrileşmesinin ve kentleşmesinin kültürel hayattaki sertliğine tepki duyarak mistisizmle ilgilendi, ruh ve maddeci grupların kurdukları derneklere üye oldu. İsveçli düşünür Swedenborg'un yapıtlarının etkisi altında kaldı. Bu tutkusu son yıllarda Hint felsefesiyle ilgilenmesine ve bir Hintli uzmanla *On Upanişadın İlkesi*'ni çevirmesine yol açtı.

İrlanda'da 19. yüzyılın sonlarına doğru toplumsal ve kültürel hayatın gelişmesinde Protestan azınlığın öneminin azalması ve Katoliklerin yönlendirdiği ulusalcı akımın öne çıkmasıyla Yeats de İrlanda mitolojisi ve folkloruyla ilgilenmeye başladı. Ancak kendisi ne Protestanların maddeciliğine, ne de Katoliklerin aşırı ulusalcılığına yakınlık duyuyordu. İrlanda'da bağımsızlığın kendilerinden çok daha güçlü olan Büyük Britanya İmparatorluğu'na karşı silahlı bir ayaklanmayla gerçekleşemeyeceğini biliyordu. bu yüzden her şeyden önce İrlandalılık ruhunu canlandırarak yeni bir kimlik kazanma yolunda kendisi gibi bir kültürel uyanış hareketinin başlatılmasını düşünen yazar ve sanatçılarla birlikte çalışmaya başladı ve bu hareketin önderlerinden biri oldu. Ayrıca 1889'da İrlanda Bağımsızlık Hareketinin ateşli militanlarından Maud Gonne adlı güzel bir kadın oyuncuyla tanışınca, ona ömür boyu sürecek bir tutkuyla bağlandı. Birçok şiirinin esin kaynağı olan bu güzel kadına Yeats defalarca evlenme teklif ettiyse de onu evet demeye bir türlü razı edemedi. Ama bu ilişki yüzünden çok istekli olmasa da ulusal bağımsızlığa destek sağlanması uğrunda Maud Gonne'la birlikte birçok etkinliğe de katıldı.

Yeats'in sanat hayatını belirleyen bir başka önemli kadın da 1896'da arkadaşı Edward Martyn'in aracılığıyla tanıştığı Lady Augusta Gregory'ydi. Eski Seylan valilerin-

den birinin dulu olan bu soylu kadın Ulusal İrlanda Tiyatrosu'nun kurulmasına destek oldu. bu birkaç yıl içinde Abbey Tiyatrosu'nda aralarında Yeats, Lady Gregory, Edward Martyn'le birlikte John Millington Synge'in de oyunlarını yorumlayan İrlandalı bir tiyatro topluluğu oluştu. Bu girişimcilerin amacı halk masallarından yola çıkan, konularını halkın diliyle işleyen, giderek halkın yaşayışını yalın bir sahne tasarımıyla yansıtan bir halk tiyatrosu kurmaktı. Yeats ayrıca koşuk diliyle yazacağı oyunlarla Shakespeare ve çağdaşlarının şiirsel tiyatrosunu da yeniden canlandıracağına inanıyordu.

İrlanda Tiyatro Hareketi Synge'in, Lady Gregory'nin daha sonra da Sean O'Casey'nin oyunlarıyla o dönem dünya tiyatrosuna belli bir canlılık kazandırdıysa da, bu başarıda Yeats'in koşuk diliyle yazdığı oyunlarından çok adlarını andığım oyun yazarlarının düzyazı oyunlarının daha büyük bir payı vardı. Üstelik amaçlanan şiirselliğin koşuk dilinden çok, halkın konuşma dilinden yola çıkan düzyazı dilinin ritmiyle sağlandığı ortaya çıktı. Bu arada yönetici olarak tiyatronun sorunlarıyla uğraşmak, böyle bir tiyatronun sanat anlayışını belirlemek için yapılan çalışmalar Yeats'e yeni bir güç ve gerçekçilik kazandırdı. Gençlik döneminde yayımladığı *The Wanderings of Oisin and Other Poems* (1889), *The Wind Among the Reeds* (1899) gibi şiir kitaplarından ve *The Countess Cathleen* (1892) ile *The Land of the Heart's Desire* (1894) oyunlarından sonra bu dönemde *In the Seven Woods* (1904) adlı tek bir şiir kitabı yayımlandı ve *Cathleen ni Houlihan* (1902), *The King's Threshhold* (1904) ve *Deirdre* (1907) oyunlarını yazdı.

Yeats için bir geçiş dönemi olarak tanımlayabileceğimiz 1910-1918 arası onun on yedinci yüzyıl şiir geleneğiyle, özellikle de Donne gibi şairlerle ilgilenmesi, bir anlamda modernizme geçiş aşamasını gerçekleştirdiği yıllardır. 1913'te Yeats'i "ciddiye alınacak tek şair" olarak tanımlayan Amerikalı şair Ezra Pound biraz da onunla tanışmak

için Londra'ya gelmişti. Sonunda bu karşılaşmadan daha çok yararlanan Yeats oldu. Çorak olarak gelen Pound usta seçtiği Yeats'e gereksiz sıfatlardan kurtulup şiirine gerilim kazandıracak fiillerle güçlendirmesini öğretti. Oyunları içinde Japonların No tiyatrosunu örnek alabileceğini gösterdi. Yeats artık gençlik yıllarının romantizmini geride bırakmıştı. Ama önem verdiği simgelere inancını yitirmiş olsa da hayatına anlam kazandıracak yeni simgeler de aramıyor değildi. İşte Dublin'deki 1916 Paskalya ayaklanması onun yeniden anayurdunun kanayan sorunlarına dönmesini sağladı. Bu dönemde *The Green Helmet* (1919) ve *Responsibilities* (1914) kitapları ve ünlü "Easter 1916" şiirleri onun bu yeni aşamasındaki ağır başlılığını gösterir.

1916'da Yeats, Maud Gonne'a bir kez daha evlenme önerisinde bulundu ve gene reddedildi. Bundan birkaç ay sonra da Maud Gonne'un gençliğinde Lucien Millevoye adlı Fransızdan olma kızı Iseult Gonne'a evlenme teklif etti. Kendinden otuz bir yaş küçük olan Iseult da onu reddedince, evlenip çoluk çocuk sahibi olmak isteyen Yeats sonunda kendisine evet diyen yirmi dört yaşındaki Georgie Hyde-Lees adlı bir genç kızla evlendi. Bu mutlu evlilikten kızları Anne ve oğulları Michael doğdu. Yeats karısının ruhlarla iletişim kurduğuna inandığı için onun duyduğu seslerden yararlanarak bir süre otomatik yazım denemelerine girişti. Yeats mistisizmle ilgilenmeye başladığı yıllardan beri şiirlerindeki simgelerin çözümünü sağlayacak bir sistem oluşturmaya çalışıyordu. Bu oldukça karmaşık sistemi *A Vision* (1925) adlı bir kitapta açıklamaya çalıştı.

1922'de İrlanda'nın özerk bir devlet olması üzerine senatoya seçilen Yeats iki dönem bu görevi yerine getirdikten sonra 1928'de sağlık sorunları yüzünden senatodan ayrıldı. 1923'te Nobel Edebiyat Ödülü'nü alan şair bu ödülü kendisinden çok özerkliğini kazanan İrlanda kültürüne ve bağımsızlığına verilmiş bir ödül olarak değerlendirdi. Nobel ödülü Yeats'in kitap satışlarını artırdığı gibi,

ödülden gelen parayla Yeats yalnız kendisinin değil, babasının da borçlarını ödeme olanağı buldu.

İrlanda Tiyatro Hareketinin halkçı tutumu Yeats'i büyük ölçüde halka yakınlık duyan bir tiyatro yöneticisine dönüştürmüş, 1916'da Paskalya ayaklanmasıyla ezilenlerden yana bir sorumluluk duymasına yol açmıştı. Ancak orta sınıf duyarlığına ve davranışlarına karşı her zaman kuşkuyla bakan Yeats 1929 Ekonomik Bunalımının dünyada yol açtığı sorunların demokratik yollardan çözülemeyeceğine inandığı için gençliğindeki gibi yeniden aristokrasiye yakınlık duymaya başladı. Belki de Pound'un etkisiyle zaman zaman Mussolini'ye duyduğu hayranlığı dile getirdi. Ancak onun bu siyasal görüşlerini açıklamada çocuksu bir yan olduğunu da unutmamak gerekir. Nitekim 1937'de Pablo Neruda onu Madrid'e çağırdığı zaman, Yeats Şilili şaire yazdığı mektupla Faşizme karşı Cumhuriyetçileri desteklediğini bildirdi.

Cinselliğin yaratıcılığının bir güç kaynağı olduğuna inanan Yeats son yıllarında zaman zaman yaşlanmanın karamsarlığına kapılıyordu. 1934'te geçirdiği Steinnach ameliyatıyla cinsel gücüne yeniden kavuşmayı umuyordu. Gerek o yılların şiirlerinde, gerekse bazı genç kadınlarla kurduğu romantik ilişkilerinde böyle bir gençleşmenin izlerine de rastlanıyor. 1936'da *Oxford Book of Modern Verse*'ün editörlüğünü üstlenen Yeats 28 Ocak 1939'da Fransa'da, Menton'da öldü. Önce Roquebrune-Cap-Martin'de gömülen şairin cenazesi 1948'de İrlanda Deniz Kuvvetleri'nin bir zırhlı gemisiyle İrlanda'ya getirildi ve çocukluğunda yaz tatillerini geçirdiği Sligo'da Drumcliff'te toprağa verildi.

Yeats'in son yirmi yılı *The Wild Swans at Coole* (1919), *Michael Robertes and the Dancer* (1921), *The Tower* (1928) ve *The Winding Stair* (1933) kitaplarının yayımlandığı en parlak dönemidir. Bu şiirlerdeki ritim canlılığı, belli bir tarih bilincini yansıtan simgelerin anlam yoğunluğu, uyak düzeninin ezgi zenginliği Yeats'in gerek

kendi dostlarından, gerekse tarihsel kişilerden bir mitoloji yaratmış ve kullanmaktan vazgeçmediği simgelerle yaşadığı çağı ve dünyayı Rönesans sanatçılarını çağrıştıran bir ustalıkla yansıtmıştır. Genellikle yirminci yüzyılın en önemli simgeci şairlerinden biri sayılan Yeats öbür yenilikçi şairler gibi özgür koşuk denemelerine hemen hemen hiç girişmedi. Şiirlerini geleneksel biçimlerden vazgeçmeden, ama zaman içinden her türlü gereksiz süsten ve "şairanelik"ten arıtarak yalınlaştırdı. Önceleri İrlanda halk edebiyatındaki cinlere, perilere, pagan dünyasının doğaüstü kahramanlarına yer verirken, olgunlaştıkça, yaşadığı çağın sorunlarına, bir parçası olduğu toplumun gerçeklerine yer verdi. Bunu yaparken kişisel yaşantısını, yakınlarını ve dostlarını da olanca içtenliğiyle dile getirmekten çekinmedi. Önemsediği değerleri büyük bir başarıyla yansıttığı "Bizans'a Yolculuk", "Okul Çocukları Arasında" gibi şiirlerinin yanı sıra "Sirk Hayvanlarının Kaçışı" adlı şiirinde son şiirlerinin esin kaynağını şöyle açıklıyor:

O usta işi imgeler eksiksiz oldukları için
Ruhun saflığında ortaya çıkmışlardı,
Ama kaynağı neydi onların? Bir yığın çöp,
Sokaktaki süprüntü, kırık dökük kap kacak,
Boş şişe, kuru kemik, paslı demir, teneke
Bir de kasada oturan o yaşlı sürtük.
Artık merdivenim de devrildiğine göre,
Kalbin o köhne eskici dükkânında
Serilip yatmam gerek merdivenin dibine.

ŞİİRLER

WHEN YOU ARE OLD

When you are old and grey and full of sleep,
And nodding by the fire, take down this book,
And slowly read, and dream of the soft look
Your eyes had once, and of their shadows deep;

How many loved your moments of glad grace,
And loved your beauty with love false or true,
But one man loved the pilgrim soul in you,
And loved the sorrows of your changing face;

And bending down beside the glowing bars,
Murmur, a little sadly, how Love fled
And paced upon the mountains overhead
And hid his face amid a crowd of stars.

Yaşlanıp Saçların Ağardığında

Yaşlanıp saçların ağardığında, uyuklarken
Ocağın başında, eline al bu kitabı
Ve oku yavaş yavaş düşleyerek bir zamanki
Yumuşak bakışlarını ve gölgelerinin tatlılığını.

Kaç kişi senin o mutlu inceliğini sevmişti,
Kaç kişi güzelliğini, yalan ya da doğru.
Ama bir kişi senin o gezgin ruhunu
Ve değişen yüzünün hüznünü sevdi.

Şimdi eğil de korlaşmış kütüklere,
Mırıldan biraz üzgün bir sesle,
aşk nasıl alıp başını dağlara gitti
Ve gizledi yüzünü sayısız yıldızlarla diye.

THE OLD MEN ADMIRING THEMSELVES IN THE WATER

I HEARD the old, old men say,
'Everything alters,
And one by one we drop away.'
They had hands like claws, and their knees
Were twisted like the old thorn-trees
By the waters.
I heard the old, old men say,
'All that's beautiful drifts away
Like the waters.'

Kendilerini Sularda Hayranlıkla Seyreden Yaşlı Adamlar

Yaşlı, çok yaşlı adamlardan duydum,
Her şeyin değiştiğini
Ve yitip gittiğini birer birer.
Pençe gibiydi elleri, su boylarındaki
Dikenli ağaçlar gibi.
Bükülmüştü dizleri.
Yaşlı, çok yaşlı adamlardan duydum,
Güzel olan ne varsa yitip gidermiş,
Sular gibi.

NO SECOND TROY

WHY should I blame her that she filled my days
With misery, or that she would of late
Have taught to ignorant men most violent ways,
Or hurled the little streets upon the great,
Had they but courage equal to desire?
What could have made her peaceful with a mind
That nobleness made simple as a fire,
With beauty like a tightened bow, a kind
That is not natural in an age like this,
Being high and solitary and most stern?
Why, what could she have done, being what she is?
Was there another Troy for her to burn?

Bir Başka Troya Yok

Neden suçlayayım onu günlerimi kararttı diye
Ya da son günlerde birtakım kendini bilmezlere,
İsteklerine denk yürekleri olsaydı eğer,
Saldırganlığın en belalısını öğreteceği
Ve birbirine katacağı için ortalığı?
Soyluluğun ateş gibi yalınlaştırdığı aklı
Ve gerili bir yay gibi güzelliğiyle
Onun gibi soylu, tek başına ve kararlı
Bu çağda eşine rastlanmayan bir kişiyi
Hangi güç köşesinde tutabilirdi elleri bağlı?
Ne yapabilirdi böyle biri olduğuna göre?
Bir başka Troya var mıydı yakıp yıkacağı?

AT GALWAY RACES

THERE where the course is,
Delight makes all of the one mind,
The riders upon the galloping horses,
The crowd that closes in behind:
We, too, had good attendance once,
Hearers and hearteners of the work;
Aye, horsemen for companions,
Before the merchant and the clerk
Breathed on the world with timid breath.
Sing on: somewhere at some new moon,
We'll learn that sleeping is not death,
Hearing the whole earth change its tune,
Its flesh being wild, and it again
Crying aloud as the racecourse is,
And we find hearteners among men
That ride upon horses

Galway At Yarışlarında

Orada atların yarıştığı çayırlarda,
Aramızda birlik yaratıyor duyduğumuz sevinç,
Atlılar dörtnala atlarının sırtında,
Yüreği ağızlarında arkadan bakanların;
Bizim de seyircilerimiz vardı eskiden,
Dinleyen, işimizde bizi yüreklendiren;
Yoldaşlık ederdik binicilerle
Yeryüzü tüccarın, kalem efendisinin
Kesik soluklarıyla buğulanmadan,
Sürdürün türkünüzü; bir yerde doğarken yeni bir ay,
Göreceğiz uyumanın ölmek olmadığını,
Duyarak yeryüzünün yeni bir hava tutturduğunu-
Yeryüzü hep delikanlı çünkü-
Sonra bağıranlar çıkacak yarışlardaki gibi,
Ve insanlar olacak bizi yüreklendiren,
Atını sürüp gidenlerden.

ALL THINGS CAN TEMPT ME

ALL things can tempt me from this craft of verse:
One time it was o woman's face, or worse-
The seeming needs of my fool-driven land;
Now nothing but comes readier to the hand
Than his accustomed toil. When I was young,
I had not given a penny for a song
Did not the poet sing it with such airs
That one believed he had a sword upstairs;
Yet would be now, could I but have my wish,
Colder and dumber and deafer than a fish.

Her Şey Ayartabilir Beni

Her şey ayartabilir beni şu şiir uğraşından
Gün olur bir kadının yüzü, ya da daha kötüsü
Çektiği çile alıklarca yönetilen yurdumun;
Şimdi daha kolayı yok
Elimin alıştığı bu işten. Gençken
Metelik vermezdim türkülere,
Sazını çalmaz mıydı ozan
Kılıç kında beklercesine;
Razıyım, dilediğim yerine gelsin de tek,
Balıktan daha soğuk, daha dilsiz, daha sağır olmaya.

TO A CHILD DANCING IN THE WIND

DANCE there upon the shore;
What need have you to care
For wind or water's roar?
And tumble out your hair
That the salt drops have wet;
Being young you have not known
The fool's triumph, nor yet
Love lost as soon as won,
Nor the best labourer dead
And all the sheaves to bind.
What need have you to dread
The monstrous crying of wind?

Rüzgârda Dans Eden Bir Çocuğa

Sen dans et orada kıyıda
Senin ne umurunda
Rüzgâr ya da kükreyen sular?
Savur tuzlu damlalarla ıslanan
Saçlarını havaya.
Gençsin, nereden bileceksin
Soytarının zaferini ya da aşkın
Ele geçer geçmez yitirildiğini,
En iyi çalışanın ölüp gittiğini,
Bütün demetlerin dağıldığını?
Neden korkacakmışsın sen
Rüzgârın acımasız uğultusundan?

TWO YEARS LATER

HAS no one said those daring
Kind eyes should be more learn'd?
Or warned you how despairing
The moths are when they are burned?
I could have warned you; but you are young,
So we speak a different tongue.

O you will take whatever's offered
And dream that all the world's a friend,
Suffer as your mother suffered,
Be as broken in the end.
But I am old and you are young,
And I speak a barbarous tongue.

İki Yıl Sonra

Kimse söylemedi mi sana o korkusuz,
Seven gözlerin daha uyanık olmalı diye?
Ya da hatırlatmadı mı kimse nasıl umarsız
Olduklarını yanarken pervanelerin?
Ben uyarabilirdim seni; ama gençsin sen
Ve başka başka diller konuşuyoruz ikimiz.

Ah, ne verilse almaya hazırsın sen
Ve bütün dünya dost senin gözünde.
Annen gibi sen de çekeceksin,
Sen de öyle incineceksin sonunda.
Ama ben yaşlıyım, sen gençsin
Ve barbarca bir dille konuşuyorum ben.

THE WILD SWANS AT COOLE

THE trees are in their autumn beauty,
The woodland paths are dry,
Under the October twilight the water
Mirrors a still sky;
Upon the brimming water among the stones
Are nine-and-fifty swans.

The nineteenth autumn has come upon me
Since I first made my count;
I saw, before I had well finished,
All suddenly mount
And scatter wheeling in great broken rings
Upon their clamorous wings.

I have looked upon those brilliant creatures,
And now my heart is sore.
All's changed since I, hearing at twilight,
The first time on this shore,
The bell-beat of their wings above my head,
Trod with a lighter tread.

Unwearied still, lover by lover,
They paddle in the cold
Companionable streams or climb the air;
Their hearts have not grown old;
Passion or conquest, wander where they will,
Attend upon them still.

But now they drift on the still water,
Mysterious, beautiful;
Among what rushes will they build,
By what lake's edge or pool
Delight men's eyes when I awake some day
To find they have flown away?

Coole'un Yaban Kuğuları

Ağaçlar güz güzelliğinde,
Korunun yolları kuru,
Ekim'in alacakaranlığında
Duru bir göğü yansıtıyor sular;
Taşların üzerinden akan sularda
Elli dokuz kuğu.

Bu geçirdiğim on dokuzuncu güz
Hesabını tuttuğumdan bu yana;
Daha saymayı bitirmeden, baktım,
Birden havalanıyorlar
Ve döne döne dağılıyorlar
Gürültülü kanatlarıyla.

Öyle baktım da o parlak yaratıklara
Şimdi yüreğim yaralı.
Her şey değişmiş, alacakaranlıkta
Duyduğumdan beri, ilk kez bu kıyıda,
Kösnüyle çırparken kanatlarını başımın üstünde,
Daha yumuşaktı uçuşları.

Hâlâ bıkmadan sevgililer birer birer
Ya soğuk dost derelerde yüzüyor,
Ya da havalanıyorlar;
Gönülleri yaşlanmamış;
Tutku ya da elde etme isteği,
Nereye giderlerse gitsinler, hâlâ yüreklerinde.

Hâlâ yüzüyorlar işte durgun sularda,
Gizem içinde, güzel;
Kim bilir hangi sazlıkta
Yapacaklar yuvalarını, hangi gölün
Kıyısında ya da havuzda güzellik sunacaklar
Uyanıp onların gittiğini anladığımda?

MEN IMPROVE WITH THE YEARS

I AM worn out with dreams;
A weather-worn, marble triton
Among the streams;
And all day long I look
Upon this lady's beauty
As though I had found in a book
A pictured beauty,
Pleased to have filled the eyes
Or the discerning ears,
Delighted to be but wise,
For men improve with the years;
And yet, and yet,
Is this my dream, or the truth?
O would that we had met
When I had my burning youth!
But I grow old among dreams,
A weather-worn, marble triton
Among the streams.

Yıllar Değerini Artırır İnsanların

Düşlerle yıpranmışım ben;
Havanın aşındırdığı mermer
Bir salyangoz kabuğu derelerde;
Ve bütün gün sabahtan akşama
Gözlerim bu kadının güzelliğine takılı

Sanki bir kitabı açıp
Orada resmini bulmuşum
Bakanların gözlerine şölen
Ya da dinlemesini bilen kulaklar
Duyduğu için sevinen ve bilgeliğe
Aldırmayan bir güzelin;

Oysa oysa,
Bir düş mü bu benim gördüğüm, yoksa gerçek mi?
Ah keşke karşılaşsaydık
Gençliğimin ateşi sönmeden!
Oysa düşler içinde kocuyorum ben,
Havanın aşındırdığı mermer
Bir salyangoz kabuğu derelerde.

MEMORY

ONE had a lovely face,
And two or three had charm,
But charm and face were in vain
Because the mountain grass
Cannot but keep the form
Where the mountain hare has lain.

Bellek

Birinin güzel bir yüzü vardı,
Sevimliydi öteki ikisi üçü.
Ana neye yarar sevimlilik
Ve güzel yüz? Çünkü ancak
Bir gece biçimini koruyabilir
Üzerlerinde yatan tavşanın
Dağlarda biten otlar.

EASTER 1916

I HAVE met them at close of day
Coming with vivid faces
From counter or desk among grey
Eighteenth-century houses.
I have passed with a nod of the head
Or polite meaningless words,
Or have lingered awhile and said
Polite meaningless words,
And thought before I had done
Of a mocking tale or a gibe
To please a companion
Around the fire at the club,
Being certain that they and I
But lived where motley is worn:
All changed, changed utterly:
A terrible beauty is born.

1916 Paskalya Ayaklanması

Gün batarken karşılaştım
Diri yüzlerle geliyorlardı
Ya tezgâhlarından, ya masalarından,
On sekizinci yüzyıldan kalma
Külrengi evlerin arasından.
Ya başımla selâm verip
Kibar anlamsız sözlerle geçtim,
Ya da ayaküstü durup
Kibar anlamsız sözler söyledim,
Önce alaycı bir fıkra
Ya da kahvede ocak başında
Bir dostun hoşuna gidecek
İnce bir nükte geldi aklıma,
Biliyordum ki onlarla ben
Hep soytarılık edilen
Bir yerde yaşıyorduk ancak:
Her şey değişti, değişti kökten:
Korkunç bir güzellik doğdu.

That woman's days were spent
In ignorant good-will,
Her nights in argument
Until her voice grew shrill.
What voice more sweet than hers
When, young and beautiful,
She rode to harriers?
This man had kept a school
And rode our winged horse;
This other his helper and friend
Was coming into his force;
He might have won fame in the end,
So sensitive his nature seemed,
So daring and sweet his thought.
This other man I had dreamed
A drunken, vainglorious lout.
He had done most bitter wrong
To some who are near my heart,
Yet I number him in the song;
He, too, has resigned his part
In the casual comedy;
He, too, has been changed in his turn,
Transformed utterly:
A terrible beauty is born.

Şu kadın günlerini
Bilinçsiz bir iyilikle geçirdi,
Ya da çekişerek geceleri
Sesini soluğunu yitirdi.
Gençken, güzelken eskiden
Sesinden tatlı ses var mıydı,
Atını avda sürerken?
Bir okul yönetirdi bu adam,
Bizim kanatlı ata binerdi;
Bu da yardımcısı, dostu,
Gücüne güç katardı;
Öyle inceydi ki yaradılışı,
Düşüncesi öyle korkusuzdu ki,
Sonunda belki de üne ererdi,
Şunu da kendini beğenmişin,
Ayyaşın biri diye bilirdim.
Kimi sevdiklerime
Nice haksızlık ettiydi ya,
Gene de anıyorum türkümde;
O da vazgeçti sonunda
Bu rasgele oyundan;
Sırasında o da değişti,
Değişti kökten;
Korkunç bir güzellik doğdu.

Hearts with one purpose alone
Through summer and winter seem
Enchanted to a stone
To trouble the living stream.
The horse that comes from the road,
The rider, the birds that range
From cloud to tumbling cloud,
Minute by minute they change;
A shadow of cloud on the stream
Changes minute by minute;
A horse-hoof slides on the brim,
And a horse plashes within it;
The long-legged moor-hens dive,
And hens to moor-cocks call;
Minute by minute they live:
The stone's in the midst of all.

Too long a sacrifice
Can make a stone of the heart.
O when may it suffice?
That is Heaven's part, our part
To murmur name upon name,
As a mother names her child
When sleep at last has come
On limbs that had run wild.

Yürekler tek amaçla
Yaz boyunca, kış boyunca
Büyüyle taş olmuş sanki
Sarsmak için bu gidişi.
yoldan gelen atla atlı,
Bulutlardan bulutlara
Uzanıp giden kuşlar
Değişiyor her dakika;
Derede bir bulut gölgesi
Sekiyor bir atın toynağı,
Suları sıçratıyor bir at;
Dalıyor orman tavukları,
Orman horozlarını çağırıp:
Yaşıyorlar her dakika:
O taş hepsinin içinde.

Durmadan özünden vermek
Taşa çevirebilir yüreği
Ah bu ne zaman yetecek?
Göklere ve bize düşen
Art arda adlarını anmak,
Bir ana nasıl anarsa adını
Çırpınan gövdesine sonunda
Uyku inen yavrusunun.

What is it but nightfall?
No, no, not night but death;
Was it needless death after all?
For England may keep faith
For all that is done and said.
We know their dream; enough
To know they dreamed and are dead;
And what if excess of love
Bewildered them till they died?
I write it out in a verse-
MacDonagh and MacBride
And Connolly and Pearse
Now and in time to be,
Wherever green is worn,
Are changed, changed utterly:
A terrible beauty is born.

Gelen geceden başka nedir bu?
Yok yok, gece değil, ölüm;
Çünkü yapılan söylenen bir yana
İngiliz durabilir sözünde.
Biliyoruz düşlerini. Bilmek
Yeter düş kurup öldüklerini;
Ya aşırı sevgiden
Çıldırıp öldülerse?
Yazıyorum şiirimde-
MacDonagh ile MacBride
Sonra Connolly ile Pearse
Hem bugün, hem gelecek günlerde,
Yeşil giyilen her yerde
Değişti, her şey değişti kökten:
Korkunç bir güzellik doğdu.

THE SECOND COMING

TURNING and turning in the widening gyre
The falcon cannot hear the falconer
Things fall apart; the center cannot hold;
Mere anarchy is loosed upon the world,
The blood-dimmed tide is loosed, and everywhere
The ceremony of innocence is drowned;
The best lack all conviction, while the worst
Are full of passionate intensity.

Surely some revelation is at hand;
Surely the Second Coming is at hand.
The Second Coming! Hardly are those words out
When a vast image out of *Spiritus Mundi*
Troubles my sight: somewhere in sands of the desert
A shape with lion body and the head of a man,
A gaze blank and pitiless as the sun,
Is moving its slow thighs, while all about it
Reel shadows of the indignant desert birds.
The darkness drops again; but now I know
That twenty centuries of stony sleep
Were vexed to nightmare by a rocking cradle,
And what rough beast, its hour come round at last,
Slouches towards Bethlehem to be born?

İkinci Geliş

Döne döne büyüyen anaforda
Şahin duyamıyor şahincisini;
Her şey yıkılıyor, bel vermiş ortadirek;
Kargaşalık salınmış yeryüzüne,
Yükseliyor kana bulanmış sular, ve her yerde
Sulara gömülüyor suçsuzluğun töreni;
İyiler her türlü inançtan yoksun,
Oysa yoğun bir tutkuyla esrik kötüler.

Belli ki bir giz açıklanmak üzere;
Belli ki İkinci Geliş kapımızı çalıyor.
İkinci Geliş! Bu sözler çıkar çıkmaz ağzımdan,
Koca bir görüntü tırmalıyor gözümü
Evrensel Ruh içinden: bir çölün kumları üzerinde
Gövdesi aslan, başı insan bir yaratık,
Güneş gibi boş, amansız bir bakışla
Atıyor ağır ağır adımlarını, bir yandan
Sararken çevresini öfkeli çöl kuşlarının gölgeleri.
Karanlık bastırıyor yeniden; ama biliyorum ki artık,
Yirmi yüzyıl süren ölümsü uyku
Sallanan bir beşikte karabasana dönüşmüş.
Şimdi hangi yırtıcı hayvan, saati geldi diye,
Aldırışsız yürüyor Beytüllahm'da doğmaya?

SAILING TO BYZANTIUM

I

THAT is no country for old men. The young
In one another's arms, birds in the trees
-Those dying generations- at their song,
The salmon-falls, the mackerel-crowded seas,
Fish, flesh, or fowl, commend all summer long
Whatever is begotten, born, and dies.
Caught in that sensual music all neglect
Monuments of unageing intellect.

II

An aged man is but a paltry thing,
A tattered coat upon a stick, unless
Soul clap its hands and sing, and louder sing
For every tatter in its mortal dress,
Nor is there singing school but studying
Monuments of its own magnificence;
And therefore I have sailed the seas and come
To the holy city of Byzantium.

Bizans'a Yolculuk

I

Yaşlılara göre değil bu ülke. Gençler
Birbirlerinin kollarında, ağaçlardaki kuşlar
-O ölen kuşaklar- türkülerinde,
Som balığı dolu dereler, uskumru taşan denizler,
Balık, et, kuş yaz boyunca
Edinilmiş, doğmuş ve ölen ne varsa, övmekte.
Hepsi o duygusal ezgiye yapılmış
Yaşlanmak bilmeyen aklın anıtlarına kayıtsız.

II

Değersiz bir şeydir kocamış insan,
Sırığa geçirilmiş bir paçavra, ola ki
Ruh el çırpıp türkü söylesin, daha gür söylesin
O ölümlü giysideki her yırtık için,
Ama türkü söylemeyi öğreten okullar yok
Kendi görkeminin anıtlarını incelemekten öte;
Ben de bu yüzden denizleri aşıp geldim
Bu kutsal Bizans şehrine.

III

O sages standing in God's holy fire
As in the gold mosaic of a wall,
Come from the holy fire, perne in a gyre,
And be the singing-masters of my soul.
Consume my heart away; sick with desire
And fastened to a dying animal
It knows not what it is; and gather me
Into the artifice of eternity.

IV

Once out of nature I shall never take
My bodily from form any natural thing,
But such a form as Grecian goldsmiths make
Of hammered gold and gold enamelling
To keep a drowsy Emperor awake;
Or set upon a golden bough to sing
To lords and ladies of Byzantium
Of what is past, or passing, or to come.

III

Ey Tanrının kutsal ateşinde, bir duvarın
Altın mozaiğindeymiş gibi duran bilgeler,
Çıkın o ateşten, dönün halka olup çevremde,
Türküler öğretin ruhuma, yakıp
Kül edin istekleriyle hasta kalbimi,
Ölen bir hayvanın gövdesinde
Ne olduğunu bilmeyen; alın götürün beni
Sonsuzluğun ustalığına.

IV

Bir kez doğadan sıyrılırsam, bir daha
Doğal bir biçim almayacak bedenim,
Yunan kuyumcuların uyuklayan İmparatoru
Uyanık tutmak için dövme altın
Ve altın varaktan yaptıkları biçimlerden başka;
Ya da altın bir dala kondurdukları o kuştan,
Bizans'ın hanımlarıyla beylerine
Dünün, bugünün ve yarının öyküsünü şakıyan.

MEDITATIONS IN TIME OF CIVIL WAR

II
My House

An ancient bridge, and a more ancient tower,
A farmhouse that is sheltered by its wall,
An acre of stony ground,
Where the symbolic rose can break in flower,
Old ragged elms, old thorns innumerable,
The sound of the rain or sound
Of every wind that blows;
The stilted water-hen
Crossing stream again
Scared by the splashing of a dozen cows;
A winding stair, a chamber arched with stone,
A grey stone fireplace with an open hearth,
A candle and written page.
Il Penseroso's Platonist toiled on
In some like chamber, shadowing forth
How the daemonic rage
Imagined everything.
Benighted travellers
From markets and from fairs
Have seen his midnight candle glimmering.

İç Savaş Günleri Üstüne Düşünceler

II

Evim

Eski bir köprü, ondan daha eski bir kule
Duvarların koruduğu bir çiftlik evi,
Simgesel gülün açabileceği
Bir dönüm yaşlı toprak,
Yıllanmış karaağaçlar ve sayısız diken,
Yağmurun sesi, ya da her yönden esen
Rüzgârın sesi;
İneklerin sıçrattığı sulardan ürküp
Dereyi geçmeye çalışan
Uzun bacaklı sutavuğu;
Dönen bir merdiven, taş kemerli bir oda,
Taşları külrengi açık bir ocak,
Bir mum ve yazılı bir sayfa.
Il Penseroso'nun Platonist'i de,
İnsanüstü öfkenin her şeyi
Nasıl düşlediğini sezdirerek
Böyle bir odada çalışıp durmuş olmalı.
Pazar yerlerinden, panayırlardan dönen
Dünyadan habersiz yolcular
Geceyarısı onun titrek mum ışığını görmüşler.

Two men have founded here. A man-at-arms
Gathered a score of horse and spent his days
In this tumultuous spot,
Where through long wars and sudden night alarms
His dwindling score and he seemed castaways
Forgetting and forgot;
And I, that after me
My bodily heirs may find,
To exalt a lonely mind,
Befitting emblems of adversity.

İki kişi temel atmıştı buraya. Bir eski asker
Yirmi kadar at toplayıp uzun savaşlar
Ve beklenmedik gece baskınlarıyla
Bir yandan sayısı azalırken atlarının
Bir sürgündeymiş gibi unutan ve unutulan
Biri olarak bu belalı yerde geçirdi günlerini.
Ben de, benden sonra
Kendi kanımdan gelenler
Tek başına kalmış bir belleği yüceltecek
Sıkıntılı günlere uygun izler
Bulabilsinler diye burada yaşadım.

V

The Road at My Door

An affable Irregular,
A heavily-built Falstaffian man,
Comes cracking jokes of civil war
As though to die by gunshot were
The finest play under the sun.

A brown Lieutenant and his men,
Half dressed in national uniform,
Stand at may door, and I complain
Of the foul weather, hail and rain,
A pear-tree broken by the storm.

I count those feathered balls of soot
The moor-hen guides upon the stream,
To silence the envy in my thought;
And turn towards my chamber, caught
In the cold snows of a dream.

V
Kapımın Önünden Geçen Yol

Bolahenk bir çeteci, iri kıyım
Falstaff benzeri bir babayiğit,
Kurşunlanarak ölmek dünyanın
En eğlenceli işlerinden biriymiş gibi
Şakalar yapıyor iç savaşla ilgili.

Kahverengi üniformalı bir teğmen,
Yarı resmi giyinmiş adamlarıyla
Kapımın önünde duruyor ve ben
Kötü hava, yağmur ve doludan yakınıyorum,
Bir armut ağacı devrilmiş fırtınadan.

Yatıştırmak için içimdeki kıskançlığı
Derede sutavuğunun yol gösterdiği
Tüyleri kirlenmiş başları sayıyorum;
Sonra bir düşün soğuk karları altında
Kalkıp odama tırmanıyorum.

VI

The Stare's Nest by My Window

The bees build in the crevices
Of loosening masonry, and there
The mother birds bring grubs and flies.
My wall is loosening; honey-bees,
Come build in the empty house of the stare.

We are closed in, and the key is turned
On our uncertainty; somewhere
A man is killed, or a house burned,
Yet no clear fact to be discerned:
Come build in the empty house of the stare.

A barricade of stone or of wood;
Some fourteen days of civil war;
Last night they trundled down the road
That dead young solider in his blood:
Come build in the empty house of the stare.

We had fed the heart on fantasies,
The heart's grown brutal from the fare;
More substance in our enmities
Than in our love; O honey-bees,
Come build in the empty house of the stare.

VI
Penceremin Yanındaki Sığırcık Yuvası

Arılar yuva yapıyor sıvası dökülen
Duvarın çatlaklarında ve oraya
Çerçöp ve sinek getiriyor kuşların anaları.
Duvarımın sıvaları dökülüyor, bal arıları,
Gelin, sığırcığın boş yuvasında kendi yuvanızı yapın.

Her yandan kuşatılmışız ve kapılar kilitlenmiş
Kararsızlığımızın üstüne, bir yerde
Bir adam öldürülüyor, bir ev kundaklanıyor,
Ama açıkça anlaşılmıyor olup bitenler:
Gelin, sığırcığın boş yuvasında kendi yuvanızı yapın.

Taşlardan ya da odunlardan bir barikat,
On dört günü geçen bir iç savaş;
Dün gece o genç askerin ölüsünü
Kanlar içinde yolun ortasına yuvarladılar:
Gelin, sığırcığın boş yuvasında kendi yuvanızı yapın.

Boş düşlerle beslemişiz kalplerimizi,
Kalpler saldırganlaşmış bu yüzden;
İçimizdeki kin daha yoğun
Duyduğumuz sevgiden; Ey bal arıları,
Gelin, sığırcığın boş yuvasında kendi yuvanızı yapın.

LEDA AND THE SWAN

A SUDDEN blow: the great wings beating still
Above the staggering girl, her thighs caressed
By the dark webs, her nape caught in his bill,
He holds her helpless breast upon his breast.

How can those terrified vague fingers push
The feathered glory from her loosening thighs?
And how can body, laid in that white rush,
But feel the strange heart beating where it lies?

A shudder in the loins engenders there
The broken wall, the burning roof and tower
And Agamemnon dead.
Being so caught up,
So mastered by the brute blood of the air,
Did she put on his knowledge with his power
Before the indifferent beak could let her drop?

Leda İle Kuğu

Birdenbire bir vuruş: çarpışı o koca kanatların
Çırpınan kızcağızın üstünde, perdeli parmakların
Okşadığı bacaklar, gagası ensesinde,
Kollarında umarsız, öyle göğüs göğüse.

Nasıl itebilir ki o ürkek parmaklarıyla
O tüylü kahramanı gevşeyen bacaklarından?
Nasıl duymaz uzanıp o beyaz çırpınışın üstüne
Yüreğin o garip atışını yattığı yerde?

Belinin ürperişi orada belirliyor
Yıkılmış duvarları, yakılmış kuleleri
Ve ölü Agamemnon'u.
Kaptırıp kendini böyle
Boyun eğdiğine göre havanın gem vurulmaz kanına,
Acaba mal etti mi kendine bilgisiyle gücünü
Aldırışsız gagası onu salıvermeden yere?

AMONG SCHOOL CHILDREN

I

I WALK through the long schoolroom questioning;
A kind old nun in a white hood replies;
The children learn to cipher and to sing,
To study reading-books and histories,
To cut and sew, be neat in everything
In the best modern way-the children's eyes
In momentary wonder stare upon
A sixty-year-old smiling public man.

II

I dream of a Ledaean body, bent
Above a sinking fire, a tale that she
Told of a harsh reproof, or trivial event
That changed some childish day to tragedy–
Told, and it seemed that our two natures blent
Into a sphere from youthful sympathy,
Or else, to alter Plato's parable,
Into the yolk and white of the one shell.

III

And thinking of that fit of grief or rage
I look upon one child or t'other there
And wonder if she stood so at that age–
For even daughters of the swan can share
Something of every paddler's heritage–
And had that colour upon cheek or hair,
And thereupon my heart is driven wild:
She stands before me as a living child.

Okul Çocukları Arasında

I

O uzun dar sınıfta dolaşarak sorular soruyorum;
Beyaz başlıklı yaşlı bir rahibe cevap veriyor;
Çocuklar sayı saymayı, şarkı söylemeyi,
Okuyup yazmayı, tarihleri, biçip dikmeyi
Ve her konuda en son yöntemlere göre
Düzenli olmayı öğreniyorlar-Çocukların gözleri
Bir an şaşkınlık içinde altmış yaşında
Gülümseyen ünlü bir adama takılıyor.

II

Düşümde sönmekte olan bir ocağa eğilen
Leda'nınkine benzer bir gövde canlanıyor
Ve onun birini azarlamasıyla ilgili bir öykü,
Ya da çocukça bir günü yıkıma dönüştüren bir olay–
Anlattığı bu öyküyle ikimizin benliği
Gençliğin yakınlığıyla birbirine karışmıştı sanki,
Ya da değiştirecek olursak Platon'un meselini,
Sarısıyla akı gibi olmuştu aynı yumurtanın.

III

Ve düşünerek o acıyı ve öfkeyi
Bir çocuktan öbürüne çeviriyorum gözlerimi
Ve acaba o yaşta o da böyle miydi diyorum–
Çünkü kuğunun yavruları da
İz taşıyabilirler böyle bir kalıtımdan–
Acaba onun da böyle miydi yanaklarının ve
saçlarının rengi,
Bu düşünceyle sarsılıyor yüreğim birden:
Önümde duran bir çocuk gibi canlanıyor hayali.

IV

Her present image floats into the mind-
Did Quattrocento finger fashion it
Hollow of cheek as though it drank the wind
And took a mess of shadows for its meat?
And I though never of Ledaean kind
Had pretty plumage once-enough of that,
Better to smile on all that smile, and show
There is a comfortable kind of old scarecrow.

V

What youthful mother, a shape upon her lap
Honey of generation had betrayed,
And that must sleep, shriek, struggle to escape
As recollection or the drug decide,
Would think her son, did she but see that shape
With sixty or more winters on its head,
A compensation for the pang of his birth,
Or the uncertainty of his setting forth?

VI

Plato thought nature but a spume that plays
Upon a ghostly paradigm of things;
Solider Aristotle played the taws
Upon the bottom of a king of kings;
World-famous golden-thighed Pythagoras
Fingered upon a fiddle-stick or strings
What a star sang and careless Muses heard:
Old clothes upon old sticks to scare a bird.

IV

Bugünkü görünüşü geliyor gözümün önüne
Bir on beşinci yüzyıl ustasının eli mi çizmiş
Rüzgârı içine çektiği için öyle avurtları çökmüş
Ve et yerine gölgelerle dolu yüzü?
Leda'nın soyundan gelmesem bile,
Benim de göz alıcı süslerim vardı eskiden-
Ama yeter, iyisi mi gülümsemeli bütün
o gülümseyen yüzlere
Avutucu korkuluklar olduğunu da göstermeli onlara.

V

Hangi genç ana, kucağında döllenmenin
Aldatıcı tadıyla edindiği ve anıların
Ya da bir iksirin belirleyeceği yazgıdan kurtulmak
için
Uyuması, ağlaması, çırpınması gereken varlık,
Bilebilseydi eğer oğlunun başından
Altmış şu kadar kışın geçeceğini,
Boşuna olmadığını söylerdi çektiği
doğum sancılarının,
Ya da oğlunun çıkacağı yolculuğun bilinmezliğini?

VI

Platon'a göre doğa nesnelerin gölgeleri üstünde
Oynayan bir köpüktü sadece;
Daha gerçekçi Aristo ise krallar kralının
Oturduğu yerde bilye oynadı;
Dünyaca ünlü altın bacaklı Pitagor
Dokunduğu yay ya da tellerle bir yıldızın
Söyleyip dalgın esin perilerinin duyduğu türkülere
ses verdi:
Kuru bir kazığa asılı paçavralar bir kuşu korkutmak
için.

VII

Both nuns and mothers worship images,
But those the candles light are not as those
That animate a mother's reveries,
But keep a marble or a bronze repose.
and yet they too break hearts-O Presences
That passion, piety or affection knows,
And that all heavenly glory symbolise-
O self-born mockers of man's enterprise;

VIII

Labour is blossoming or dancing where
The body is not bruised to pleasure soul,
Nor beauty born out of its own despair,
Nor blear-eyed wisdom out of midnight oil.
O chestnut-tree, great-rooted blossomer,
Are you the leaf, the blossom or the bole?
O body swayed to music, O brightening glance,
How can we know the dancer from the dance?

VII

Suretlere tapar anneler de, rahibeler de,
Ama bir annenin hayallerini canlandıramaz
Mumların aydınlattığı suretler,
Ancak mermer ve tunç bir dinginliği barındırırlar,
Oysa onlar da yürek paralayıcıdır-
Ey tutkunun, saygının ve sevginin bildiği
Ve gökteki yüceliği simgeleyen Varlıklar-
Ey doğuştan alaycıları insan çabalarının.

VIII

Emek çiçek açmış ya da dans ediyor
Bedenin ruhu sevindirmek için incinmediği,
Güzelliğin kendi umarsızlığından, uykulu bilgeliğin
Gece yarısı kandilinin yağından doğmadığı bir yerde.
Ey kökleri derinde çiçek açan kestane ağacı,
Yaprak mısın, çiçek mi, yoksa gövde mi?
Ey müzikle salınan gövde, ey ışıyan bakış,
Nasıl ayırt edeceğiz dansı dans eden kişiden?

IN MEMORY OF EVA GORE-BOOTH AND CON MARKIEWICZ

THE light of evening, Lissadell,
Great windows open to the south,
Two girls in silk kimonos, both
Beautiful, one a gazelle.
But a raving autumn shears
Blossom from the summer's wreath;
The older is condemned to death,
Pardoned, drags out lonely years
Consiring among the ignorant.
I know not what the younger dreams
—Some vague Utopia– and she seems,
When withered old and skeleton-gaunt,
An image of such politics.
Many a time I think to seek
One or the other out and speak
Of that old Georgian mansion, mix
Pictures of the mind, recall
That table and the talk of youth,
Two girls in silk kimonos, both
Beautiful, one a gazelle.

Dear shadows, now you know it all,
Al the folly of a fight
With a common wrong or right.
The innocent and the beautiful.
Have no enemy but lime;
Arise and bid me strike a match
And strike another till time catch;
Should the conflagration climb,
Run till all the sages know.
We the great gazebo built,
They convicted us of guilt;
Bid mi strike a match and blow.

Eva Gore-Booth ile Con Markiewicz'in Anısına

Akşam ışığında Lissadell,
Güneye açılan geniş pencereler,
İpek kimonolar içinde iki genç kız,
İkisi de güzel, biri bir ahu.
Ama azgın bir sonbahar yoluyor
Çiçekleri yazın çelenginden;
Büyüğü idamdan dönmüş, yalnızlık
Yıllarında cahiller arasında
Onların davasıyla sürünmüş.
Kim bilir genci ne düşler kuruyor-
Belirsiz bir ütopya mı- kuruyup
Yaşlandığında bir iskeleti andırıyor,
Öyle bir politikanın maskesi yüzü.
Kaç kez birini ya da öbürünü arayıp
O eski görkemli konaklarındaki
Aklımızda kalan hayalleri, masa
Başındaki gençlik söyleşilerimizi
Anıp konuşmak istedim.
İpek kimonolar içinde iki genç kız,
İkisi de güzel, biri bir ahu.

Sevgili gölgeler, artık biliyorsunuz
Ortak bir haksızlık ya da hak için
Kavganın bütün çılgınlığını.
Masumların ve güzellerin
Tek düşmanıdır zaman;
Kalkın bir kibrit çakmamı isteyin,
Bir kibrit de zamana yetişmek için;
Yayılırsa o büyük yangın,
Koşun, duyurun tüm bilgelere.
Bu seyir yerini yapan bizdik,
Bizi suçlu buldular; bir kibrit
Çakmamı isteyin benden, sonra üfleyin.

DEATH

NOR dread nor hope attend
A dying animal;
A man awaits his end
Dreading and hoping all;
Many times hi died,
Many times rose again.
A great man in his pride
Conforting murderous men
Casts derision upon
Supersession of breath;
He knows death to the bone-
Man has created death.

Ölüm

Ne korkar, ne de umutlanır
Ölmekte olan bir hayvan.
İnsansa her şeyden korkarak
Umut içinde bekler sonunu;
Kaç kez ölmüştür de o,
Kaç kez dirilmiştir yeniden.
Yiğit ve onurlu bir insan
Yüz yüze gelince katilleriyle,
Şöyle alaycı bir bakış fırlatır
Soluğunu keseceklere.
Ölümü iliklerine kadar tanır o,
Çünkü insandır ölümü yaratan.

COOLE PARK, 1929

I MEDITATE upon a swallow's flight,
Upon an aged woman and her house,
A sycamore and lime-tree lost in night
Although that western cloud is luminous,
Great works constructed there in nature's spite
For scholars and for poets after us,
Thoughts long knitted into a single thought,
A dance-like glory that those walls begot.

There Hyde before he had beaten into prose
That noble blade the Muses buckled on,
There one that ruffled in a manly pose
For all his timid heart, there that slow man,
That meditative man, John Synge, and those
Impetuous men, Shawe-Taylor and Hugh Lane,
Found pride established in humility,
A scene well set and excellent company.

Coole Park, 1929

Bir kırlangıcın uçuşunu düşlüyorum
Yaşlı bir kadını ve onun evini;
Batıdaki bulutlar ışısa da gecede,
Gözden kaybolmuş ıhlamur ağacıyla firavuninciri;
Bizden sonra gelecek bilginlerle şairler için
Büyük yapıtlar yaratıldı orada doğaya karşın,
Nicedir tek bir ülküye dönüştü düşler.
O duvarların yarattığı dans benzeri bir zafer

Orada Hyde, esin perilerinin o soylu çeliğini
Dövüp düzyazıya dönüştürmeden önce,
Orada, bütün o çekingenliğine karşın,
Dağınık saçlarıyla erkekçe duran o sakin,
Düşüncelere dalmış John Synge ve o taşkın
İnsanlar, Shawe-Taylor ile Hugh Lane,
Gururu alçakgönüllülükte bulup
Kurdukları sahnede eşsiz bir dostluk yarattılar.

They came like swallows and like swallows went,
And yet a woman's powerful character
Could keep a swallow to its first intent;
And half a dozen in formation there,
That seemed to whirl upon a compass-point,
Found certainty upon the dreaming air,
The intellectual sweetness of those lines
That cut through time or cross it withershins.

Here, traveller, scholar, poet, take your stand
When all those rooms and passages are gone,
When nettles wave upon a shapeless mound
And saplings root among the broken stone,
And dedicate-eyes bent upon the ground,
Back turned upon the brightness of the sun
And all the sensuality of the shade-
A moment's memory to that laurelled head.

Kırlangıçlar gibi gelip kırlangıçlar gibi gittiler,
Ama bir kadının güçlü kişiliği
Bir kırlangıcın yolundan şaşmamasını sağlayabildi;
Ve orada yetişen beş altı kişi
Bir pusula iğnesinin çevresinde dönerek
Zamanla kesişen ya da ters yönden gelen
Çizgilerin düşünsel çekiciliğinde
Bulmayı başardılar en kesin yolu.

Bilginler, şairler durun burada,
Bütün bu odalar ve kapılar yok olduğunda,
Bu toprak yığınını otlar bürüyüp
Fidanlar bu kırık taşlarda kök saldığında,
Eğin başınızı yere, dönüp sırtınızı
Güneşin parıltısına, gölgenin hazlarına,
Önünde saygıyla eğilin bir an,
Bu defnelerle taçlandırılmış başın.

COOLE PARK AND BALLYLEE, 1931

Under my window-ledge the waters race,
Otters below and moor-hens on the top,
Run for a mile undimmed in Heaven's face
Then darkening through 'dark' Raftery's 'cellar'
drop,
Run underground, rise in a rocky place
In Coole demesne, and there to finish up
Spread to a lake and drop into a hole.
What's water but the generated soul?

Upon the border of that lake's a wood
Now all dry sticks under a wintry sun,
And in a copse of beeches there I stood,
For Nature's pulled her tragic buskin on
And all the rant's a mirror of my mood:
At sudden thunder of the mounting swan
I turned about and looked where branches break
The glittering reaches of the flooded lake.

Another emblem there! That stormy white
But seems a concentration of the sky;
And, like the soul, it sails into the sight
And in the morning's gone, no man knows why;
And is so lovely that it sets to right
What knowledge or its lack had set awry,
So arrogantly pure, a child might think
It can be murdered with a spot of ink.

Coole Park ve Ballylee, 1931

Penceremin altından hızla akıyor sular,
Susamurları altta, ormantavukları üstte,
Bir mil akıyor sular göğün altında hiç kararmadan
Sonra 'kör' Raftery'nin mağarasında karanlığa
karışıp
Yeraltından akıyor ve Coole toprakları içinde,
Kayalık bir yerde yeniden ortaya çıkıyor
Ve bir göle dökülüyor.
Zaten su yaratılmış ruhtan başka nedir ki?

O gölün çevresinde şimdi kış güneşi altında
Kuru dallarla dolu bir koru var.
Ve ben kayınların arasında durmuş bakıyorum.
Çünkü doğa ayağına oyuncu çizmelerini çekmiş
Ve içimden geçenlerin bir aynası bütün o tumturaklı
sözler.
Birden kanat çırpıp havalanışıyla kuğunun
Dönüyor ve gölün parıltılı sularıyla
Dalların nasıl kesiştiklerini seyrediyorum.

Orada da bir simge! Göğün yoğunlaşmasından
Başka bir şey değil o fırtınalı beyazlık;
Ve ruh gibi o da beliriyor gözler önünde,
Sonra, kim bilir neden, sabahla kayboluyor;
Ve o kadar güzel ki, daha önce bilginin
Ya da bilgisizliğin çarpıttığı ne varsa düzeltiyor,
O kadar temiz ki, düşüncesiz bir çocuk
Bir damla mürekkeple onu yok etmeye kalkışabilir.

Sound of a stick upon the floor, a sound
From somebody that toils from chair to chair;
Beloved books that famous hands have bound,
Old marble heads, old pictures everywhere;
Great rooms where travelled men and
children found
Content or joy; a last inheritor
Where none has reigned that lacked a name and
frame
Or out of folly came.

A spot whereon the founders lived and died
Seemed once more dear than life; ancestral trees,
Or gardens rich in memory glorified
Marriages, alliances and families,
And every bride's ambition satisfield.
Where fashion or mere fantasy decrees
We shift about-all that great glory spent-
Like some poor Arab tribesman and his tent.

We were the last romantics-chose for theme
Traditional sanctity and loveliness;
Whatever's written in what poets name
The book of the people; whatever most can bless
The mind of man or elevate a rhyme;
But all is changed, that high horse riderless,
Though mounted in that saddle Homer rode
Where the swan drifts upon a darkening flood.

Yerde bir bastonun sesi, sandalyeden
Sandalyeye zorla yürüyen birinin sesi;
Ünlü ustaların ciltlediği o sevgili kitaplar,
Her yerde mermer başlar ve asılı resimler;
Gezmiş görmüş insanlarla çocuklarının
Mutluluğu tattıkları geniş odalar
Her biri adı sanı bilinen
Ve çılgınlıktan çılgınlığa koşmayan
O soylu kişilerin son mirasçısı.

Burayı yapanların yaşayıp öldükleri
Ve kendi canlarından daha çok sevdikleri,
Atadan kalma ağaçlar, kutsal anılarla dolu bahçeler,
Evlilikler, dostluklar, akrabalıklar
Ve gelinlerin özlemlerine kavuştukları yuva.
Bir yoksul bedevinin çadırındaymışız gibi,
Bir zamanlar en olmadık düşlerin yaşanarak
Artık tarihe karıştığı bir yerde dolaşıyoruz şimdi.

Son romantiklerdik biz-konu diye
Geleneksel kutsallığı ve güzelliği seçtik;
Hangi şair adına ne yazılmışsa
Halkın kitabına; en çok ne kutsayabilirse
İnsan aklını ve yüceltebilirse bir şiiri;
Ama değişti her şey, binicisiz şimdi o soylu at,
Bir zamanlar Homeros'u taşıdıysa da eyerinde
Kuğunun sürüklendiği o karanlık sularda.

BYZANTIUM

THE unpurged images of day recede;
The Emperor's drunken soldiery are abed;
Night resonance recedes, night-walker's song
After great cathedral gong;
A starlit or moonlit dome disdains
All that man is,
All mere complexities,
The fury and the mire of human veins.

Before me floats an image, man or shade,
Shade more than man, more image than a shade;
For Hades' bobbin bound in mummy-cloth
May unwind the winding path;
A mouth that has no moisture and no breath
Breathless mouths may summon;
I hail the superhuman;
I call it death-in-life and life-in-death.

Miracle, bird or golden handiwork,
More miracle than bird or handiwork,
Planted on the star-lit golden bough,
Can like the cooks of Hades crow,
Or, by the moon embittered, scorn aloud
In glory of changeless metal
Common bird or petal
And all complexities of mire or blood.

Bizans

Günün bulanık görüntüleri uzaklaşıyor;
İmparatorun sarhoş askerleri yatmış;
Uzaklaşıyor gecenin titreşimi,
Koca katedral çanının ardından;
Gece dolaşanların şarkıları,
Yıldız ve ay aydınlığında bir kubbe küçümsüyor
Karmaşadan başka bir şey olmayan
Tüm insanların varlığını,
İnsan damarındaki öfkeyi ve balçığı.

Bir görüntü salınıyor önümde, insan mı, gölge mi,
İnsandan çok gölge, gölgeden çok görüntü;
Çünkü bakarsın çözer dolanan yolunu
Hades'in kukasına sarılı mumya kefeni;
Kurumuş, soluksuz bir ağız
Soluksuz ağızları çağırır;
Selamlıyorum üstüninsanı;
Hayatta ölüm diyorum buna, ölümde hayat.

Tansık mı, kuş mu, altın elişi mi,
Kuş ya da elişinden çok tansık,
Yıldızla ışıyan o altın dala konuş,
Hades'in horozları gibi ötebilir,
Ya da ayın küskünlüğüyle, bağırarak
Ölümsüz özüyle küçümser
Sıradan kuşu, taçyaprağını
Tüm karmaşasını balçığın ve kanın.

At midnight on the Emperor's pavement flit
Flames that no faggot feeds, nor steel has lit,
Nor storm disturbs, flames begotten of flame,
Where blood-begotten spirits come
And all complexities of fury leave,
Dying into a dance,
An agony of trance,
An agony of flame that cannot singe a sleeve.

Astraddle on the dolphin's mire and blood,
Spirit after spirit! The smithies break the flood,
The golden smithies of the Emperor!
Marbles of the dancing floor
Break bitter furies of complexity,
Those images that yet
Fresh images beget,
Than dolphin-torn, that gong-tormented sea.

Gece yarısı İmparatorun kaldırımlarında
Alevler dalgalanır, alevler ki
Ne çırayla beslenir, ne çelik tutuşturur,
Ne fırtına söndürür, alevden doğan alevler,
Kanla döllenmiş ruhlar toplanır
Ve akıp gider öfkenin tüm karmaşası
Ölgünleşerek bir raksta,
Esrikliğin çırpınışında,
Kolun kumaşını dağlayamayan alevin acısıyla.

Yunusun balçığının ve kanının sırtında
Art arda ruhlar! Durdurur bu seli kuyumcular,
Altın işleyen kuyumcuları İmparatorun!
Üzerinde raks edilen mermerler
Yatıştırır karmaşanın o yoğun öfkesini,
Ve o imgeler yeniden,
Yepyeni imgeler yaratırlar,
Yunuslarla yırtılan, çan sesiyle inleyen o deniz..

AFTER LONG SILENCE

SPEECH after long silence; it is right,
All other lovers being estranged or dead,
Unfriendly lamplight hid under its shade,
The curtains drawn upon unfriendly night,
That we descant and yet again descant
Upon the supreme theme of Art and Song:
Bodily decrepitude is wisdom; young
We loved each other and were ignorant.

Uzun Bir Suskunluktan Sonra

Uzun bir suskunluktan sonra konuşmak, yanlış
Sayılmaz bütün sevdiklerimiz ölüp gitmişlerse;
Lambanın o düşman ışığı gizlemişse kendini
Ve perdeler inmişse düşman gecenin üstüne
Durmadan, durmadan eşlik edelim diye
O yüce Sanat ve Şarkı söyleşisine:
Bilgeliktir bedenin yıpranması; gençken
Sevdik birbirimizi, habersizdik dünyadan.

MAD as the MIST and SNOW

Bolt and bar the shutter,
For the foul winds blow:
Our minds are at their best this night,
And I seem to know
That everything outside us is
Mad as the mist and snow.

Horace there by Homer stands,
Plato stands below,
And here is Tully's open page.
How many years ago
Were you and I unlettered lads
Mad as the mist and snow.

You ask what makes me sigh, old friend,
What makes me shudder so?
I shudder and I sigh to think
That even Cicero
And many-minded Homer were
Mad as the mist and snow.

Sis ve Kar Gibi Çılgın

İyice kapayın panjurları,
Azgın bir rüzgâr esiyor dışarda:
Her şeyi açıkça görüyoruz bu gece
Öyle geliyor ki bana
Bizim dışımızda her şey
Sis ve kar gibi çılgın.

İşte Horatius Homeros'un yanında,
Platon da aşağıda,
İste Tullius'un açık sayfası.
Kim bilir kaç yıl önceydi
İki cahil çocuktuk biz
Sis ve kar gibi çılgın.

Neden iç çekiyorum, dostum,
Ne mi beni böyle ürperten?
İnleyip ürperiyorum çünkü
Düşünüyorum da Cicero'yla
Bilgili Homeros bile
Sis ve kar gibi çılgındılar.

THOSE DANCING DAYS ARE GONE

COME, let me sing into your ear;
Those dancing days are gone,
All that silk and satin gear;
Crouch upon a stone,
Wrapping that foul body up
In as foul a rag:
I carry the sun in a golden cup,
The moon in a silver bag.

Curse as you may I sing it through;
What matter if the knave
That the most could pleasure you,
The children that he gave,
Are somewhere sleeping like a top
Under a marble flag?
I carry the sun in a golden cup,
The moon in a silver bag.

I thought it out this very day,
Noon upon the clock,
A man may put pretence away
Who leans upon a stick,
May sing, and sing until he drop,
Whether to maid or hag:
I carry the sun in a golden cup,
The moon in a silver bag.

Geçti O Dans Ettiğimiz Günler

Gel, bir şarkı söyleyeyim kulağına,
Geçti o dans ettiğimiz günler
Bütün o ipek, saten giysiler,
Bir taşın üstünde buruşmuş
Kirli bir paçavra gibi
Örtüyor o kirli bedeni:
Altın bir kupada taşıyorum güneşi,
Ayı ise gümüşten bir torbada.

Lanetlesen de söyleyeceğim şarkımı;
Ne çıkar seni en mutlu eden
O düzenbazla peydahladığı çocuklar
Yatıyor olsalar da bir yerde
Mermer bir bayrağın altında?
Altın bir kupada taşıyorum güneşi,
Ayı ise gümüşten bir torbada.

Daha bugün düşündüm,
Saat tam öğleyi gösterirken,
Değneğine dayanan bir adam
Bir yana bırakıp her numarayı,
Durmadan şarkı söyler
Gence de kocakarıya da
Yere serilinceye kadar.
Altın bir kupada taşıyorum güneşi,
Ayı ise gümüşten bir torbada.

THE CIRCUS ANIMALS' DESERTION

I

I SOUGHT a theme and sought for it in vain,
I sought it daily for six weeks or so.
Maybe at last, being but a broken man,
I must be satisfield with my heart, although
Winter and summer till old age began
My circus animals were all on show,
Those stilted boys, that burnished chariot,
Lion and woman and the Lord knows what.

II

What can I but enumerate old themes?
First that sea-rider Oisin led by the nose
Through three enchanted islands, allegorical dreams,
Vain gaiety, vain battle, vain repose,
Themes of the embittered heart, or so it seems,
That might adorn old songs or courtly shows;
But what cared I that set him on to ride,
I, starved for the bosom of his faery bride?

And then a counter-truth filled out its play,
The Countess Cathleen was the name I gave it;
She, pity-crazed, had given her soul away,
But masterful Heaven had intervened to save it.
I thought my dear must her own soul destroy,
So did fanaticism and hate enslave it,
And this brought forth a dream and soon enough
This dream itself had all my thought and love.
And when the Fool and Blind Man stole the bread
Cuchulain fought the ungovernable sea;

Sirk Hayvanlarının Kaçışı

I

Bir konu bulmaya çalıştım, boşu boşuna bir konu,
Beş altı hafta boyunca her gün durmadan.
Belki de kırgın bir ihtiyar olduğum için artık
Olanla yetinmeliydi kalbim; gel gör ki,
Kış demeden, yaz demeden, yaşlanıncaya değin
Gösteriyi sürdürmüştü sirkteki hayvanlarım,
Sırıkla yürüyen cambazlar, o yaldızlı araba,
Aslanla kadın, Tanrı bilir başka neler.

II

Ne yapabilirim bu eski konuları sıralamaktan başka?
Önce o üç büyülü adaya, simgesel düşler peşinde
Burnundan sürüklenen denizci Oisin'in
O boşuna sevinci, boşuna savaşması, boşuna
dinlenmesi
Kırgın bir kalbin konuları bunlar ya da bence öyle,
Eski şarkılara süs ya da saray oyunlarına;
Ama neden bendeki bu kaygı, onu kışkırtan ben,
Ben ki, onun masalsı nişanlısının peşine düşmüşken?

Derken tam tersi bir gerçek çıktı ortaya,
Prenses Cathleen adını verdim ona;
O da merhametle çılgın, ruhunu feda etti,
Neyse ki Gökler araya girdi onu kurtarmak için.
Sandım ki sevdiğim kadın yok edecekti ruhunu,
Öyle köle etmişti kendine onu bağnazlıkla kin
Ve bu düş canlanır canlanmaz içimde, düşün
Kendisiydi aklımı başımdan alan, gönlümü çelen.
Ve ekmeği çalınca Soytarıyla Kör,
Zaptolunmaz denizle savaştı Cuchulain;

Heart-mysteries there, and yet when all is said
It was the dream itself enchanted me:
Character isolated by a deed
To engross the present and dominate memory.
Players and painted stage took all my love,
And not those things that they were emblems of.

III

Those masterful images becouse complete
Grew in pure mind, but out of what began?
A mound of refuse or the sweepings of a street,
Old kettles, old bottles, and a broken can,
Old iron, old bones, old rags, that raving slut
Who keeps the till. Now that my ladder's gone,
I must lie down where all the ladders start,
In the foul rag-and-bone shop of the heart.

Kalbin gizleri bunlar, gene de her şey bir yana,
O düşün kendisiydi beni büyüleyen:
Yalnızca kahramanının yaptıklarıydı
Yaşanan ana dikkat çeken, belleği denetleyen.
Oyuncularla boyalı dekorlara hayrandım ben,
Onların simgesi oldukları şeylere değil.

III

O usta işi imgeler eksiksiz oldukları için
Ruhun saflığında ortaya çıkmışlardı,
Ama onların kaynağı ne? Bir yığın çöp,
Sokaktaki süprüntü, kırık dökük kap kacak,
Boş şişe, kuru kemik, paslı demir, teneke
Bir de kasada oturan o yaşlı sürtük.
Artık merdivenim de devrildiğine göre,
Kalbin o köhne eskici dükkânında
Serilip yatmam gerek merdivenin dibine.

POLITICS

'*In our time the destiny of man presents its meaning in political terms.*'- THOMAS MANN

HOW can I, that girl standig there,
My attention fix
On Roman or on Russian
Or on Spanish politics?
Yet here's a travelled man that knows
What he talks about,
And there's a politician
That has read and thought,
And maybe what they say is true
Of war and war's alarms,
But O that I were young again
And held her in my arms!

Politika

'Günümüzde insanın yazgısı politika bağlamında anlam kazanıyor.' THOMAS MANN

O kız orada dururken
Ben nasıl bütün dikkatimle
Roma'nın, yok Rusya'nın
Ya da İspanya'nın
Politikaları üzerinde durayım?
Oysa gezmiş görmüş bir adam bu
Ne söylediğini bilen,
Öbürü de mürekkep yalamış
Bir politikacı,
Belki de söyledikleri doğru
Savaş ve savaşın belalarıyla ilgili,
Ama ah, genç olsaydım da yeniden
Kollarıma alabilseydim o kızı!

EK
W.H.AUDEN
W.B. YEATS'İN ANISINA

(ö. Ocak 1939)

1

Tam ortasında göçtü karakışın:
Dereler donmuş, nerdeyse bomboştu hava alanları,
Yağan kar bir başka biçime sokmuştu anıtları;
Cıva düşmüştü ölen günün ağzında.
Ah, bütün göstergeler birleşiyor işte
Öldüğü günün soğuk, karanlık bir gün olduğunda.

Hastalığından uzak
Kurtlar koşuşuyordu yeşili bitmeyen ormanlarda,
Şehirli rıhtımları özlemiyordu köylü ırmak;
Yaslı diller
Gizliyordu ozanın ölümünü şiirlerinden.

Ama onun yaşadığı son ikindisiydi bu,
Hastabakıcılar, fiskoslarla dolu bir ikindi;
Başkaldırıyordu gövdesinin her ili,
Usunun alanları bomboştu,
Sessizlik ilerliyordu varoşlarında,
Duygusunun akımı duruyor, o hayranları oluyordu.

Şimdi o yüzlerce kente savrulmuş
Tümüyle bilmedik sevgilerle karşı karşıya;
Mutluluğa ermek için bir başka koruda
Yabancı bir töreyle yargılanmakta.
Bir ölünün sözleri bambaşka
Yaşıyanların ağzında.

Ama yarının öneminde, gürültüsünde
Borsacılar hayvanca kükrerken borsalarında
Yoksullar çekerken nasılsa alıştıkları acılarını,
Herbiri inanmışken özgürlüğüne derisinin altında,
Bir kaç bin kişi anacak bugünü
Olmadık birşey yapışını nasıl anarsa kişi,

Ah bütün göstergeler birleşiyor işte
Öldüğü günün soğuk, karanlık bir gün olduğunda.

2

Sen de şaşkındın bizler gibi: sanatın aştı herşeyi;
Sürüyle varlıklı kadını, yaşlanıp çürümeyi, kendini;
Deli İrlandaydı inciten seni şiire,
Şimdi İrlanda gene deli, havası gene öyle,
Şiir hiçbirşey oldurmuyor çünkü: yaşıyor
Görevlinin uğramadığı kendi koyaklarında;
Akıyor güneye
Issız çiftliklerden, telâşlı acılardan,
İnanıp öldüğümüz ham kasabalardan.
Yaşıyor şiir, yaşantı ölse de, ağız ölse de.

3

Toprak bu yüce konuğu ağırla;
William Yeats geldi kalmağa;
Boşaltmış şiirini
Yatsın bu İrlandalı gemi.

Bu suçsuz, şu kahraman
Diye bakmıyor zaman,
Hafta bile geçmeden
Bıkıyor bir güzelden,

Yalnız dile tapıyor;
Dili yaşatan kişi
Korksa da, övünse de,
Bağışlıyor, sayıyor.

Bu bilinmez nedenle
Kipling'i hoşgören zaman,
İyi yazıyor diye
Bağışlar Claudel'i de.

Karabasanlar içinde
Uluyor Avrupa'nın itleri,
Bekliyor yaşayan uluslar,
Kinine tutsak herbiri;

Kızarıyor her surat
O aydınca utançla,
Uzanıyor acımak
Gözlerde denizlerce.

Ozan, doğrudan şaşma
Üstüne çökse de gece,
Susturulmaz sesinle
Yönelt bizi sevince.

Şiirinle işleyip
Bağa çevir sövgüyü,
Acıyla coşup şakı
İnsan yenilgisini;

Yüreğin çöllerinde
Can veren suyu çağlat,
Günlerin zındanında
İnsana övmeyi öğret.